

Sygnatura akt VI K 436/15

I.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

po rozpoznaniu dnia 14.09.2015r. sprawy karnej

D. Ś. (1)

urodz. (...) w G.

syna Z. i M. zd. N.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 czerwca 2015 roku w S., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania alcosensorem I – 0,87 mg/l, II – 0,84 mg/l, III - 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,-

to jest o czyn z art. 178a§1 kk

----- / -----

I. oskarżonego ***D. Ś. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 kk i 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),-

III. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech),-

IV. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,-

V. na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2015r. do dnia 14 września 2015r.,-

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w K. adw. J. S. kwotę 664,20 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,-

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1090,20 zł. tytułem poniesionych w sprawie wydatków i zwalnia od uiszczenia opłaty.

Sygn. akt VI K 436/15

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2015 roku oskarżony D. Ś. (1) przebywał u w miejscu swojego zamieszkania w S. gdzie spożywał alkohol w postaci wódki. W godzinach wieczornych oskarżony postanowił pojechać do sklepu swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), po powrocie ze sklepu zaparkował samochód na ulicy w pobliżu miejsca zamieszkania, uderzając w pobliskie ogrodzenie. Sposób prowadzenia samochodu przez oskarżonego wszywał na możliwość, iż kierujący jest nietrzeźwy, obserwujący ten fakt M. L. (1) zawiadomił Policję. Po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji, oskarżonego poddano badaniu urządzeniem typu A., które wykazało zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 22.05 – 0,87 mg/l, o godz. 22.20 – 0,84 mg/l, a o godz. 22.25 - 0,83 mg/l.

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.14-17;

zeznania świadka M. L. k. 8-11

notatka urzędowa k. 1;

protokół użycia A. k. 3

protokół zatrzymania osoby k 3 /

Oskarżony D. Ś. (1) nie był uprzednio karany.

/ dowód: informacja z K. k 32/

Oskarżony D. Ś. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a§1 kk przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podał, że w czasie zdarzenia był pod wpływem alkoholu ale czuł się dobrze, nie potrafił wytłumaczyć swojego zachowania. W toku postępowania przygotowawczego uzgodniono wymiar kary i środka karnego i Prokurator złożył wniosek o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 2, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4, orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, zasądzenie kosztów.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuczonego mu czynu nie budzi wątpliwości.

Potwierdzeniem tego są wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy oraz dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Dowody te wskazują, że krytycznego dnia D. Ś. prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości i zachowaniem swym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 kk.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a§1 kk i uznał, iż wymiar kary zaproponowany we wniosku Prokuratora jest współmierny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu, co uzasadniało orzeczenie najsurowszej z kar którymi zagrożony jest przedmiotowy występku.

Na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt1 kk Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pobawienia wolności tytułem próby na okres lat dwóch uznając, iż odnośnie oskarżonego można postawić pozytywną prognozę, co do jego zachowania w przyszłości i będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Zgodnie z dyspozycją art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, uwzględniając uprzednią niekaralność oskarżonego oraz okoliczności sprawy, a mianowicie fakt, iż prowadził on samochód w znacznym stanie nietrzeźwości, bezpośrednio po spożyciu alkoholu, w sposób który spowodował reakcję innych uczestników co wskazuje, iż stan nietrzeźwości miał widoczny wpływ na sprawność psychomotoryczną oskarżonego, a tym samym stwarzał on znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.

Zdaniem Sądu orzeczona kara wraz ze środkiem karnym są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełnią swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze, przy czym zdaniem Sądu decydujące znaczenie prewencyjne winien w przedmiotowej sprawie mieć orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, gdyż w tym zakresie zachowanie oskarżonego stanowiło znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Zgłodnienie z dyspozycją art. 4§1 kk Sąd w przedmiotowej sprawie stosował ustawę obowiązującą w chwili orzekania albowiem ustawa obowiązująca w chwili popełnienia czynu nie jest dla oskarżonego względniejsza.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.